

Rudar

Razpravljamo o ustavi podjetja

Ko smo v našem kolektivu razpravljali o predosnutku zvezne in republiške ustave ter občinskem statutu, smo na teh ustavnih razgovorih razpravljali tudi o temeljnih postavkah novih samoupravnih predpisov in jih postavljali v ospredje. Pri tem je bilo večkrat postavljeno vprašanje, zakaj je potrebno poleg sprejemanja temeljnega akta naše socialistične družbene skupnosti, sprejemati posebej še interna statutarna določila (statute občin in gospodarskih organizacij ter ostale pravilnike), saj naša zakonodaja in sedanja pravila podjetja zadostujejo nastalemu razvoju sistema delavskega samoupravljanja. Ker pa vemo, da so statut delovne organizacije in drugi samoupravni predpisi enakovredni ustavi ter vsem ostalim zakonodajnim aktom, zato bomo v današnji številki začeli seznanjati bralce s tem, kako bomo v našem podjetju sprejemali interne temeljne listine. S tem pa odpiramo tudi široko razpravo o sprejetju novih samoupravnih predpisov, s namenom, da bi vsi člani s svojimi sugestijami in predlogi sodelovali pri dokončni formulaciji le-te.

Najprvo: zakaj sprejemamo poleg ustave še interne samoupravne predpise?

Statut naše organizacije bomo sprejeli s sodelovanjem vseh članov kolektiva. Potemtakem bodo imeli vsi samoupravni akti, ki jih bomo sprejeli popolnoma samoupravni izvor, ker nastajajo v kolektivu, kjer se svobodno združeni proizvajalci prostovoljno dogovarjamo o materialnih in vseh ostalih notranjih odnosih. Ko sestavljamo statut naše delovne organizacije, moramo vedeti, da se ti odnosi, ki bodo formulirani v statutu, ne formirajo več prisiljeno preko faktorjev izven našega podjetja. V 18. členu predosnutka zvezne ustave je jasno izraženo načelo delavskega samoupravljanja kot procesa, v katerem imajo odločilno vlogo družbene norme. V tem procesu pa pridejo do izraza ravno samoupravni akti, s katerimi se dejansko uresničujejo samoupravne pravice proizvajalcev. Zato je potrebno, da se v okviru delovne organizacije dogovorimo, kako bomo odgovornosti

medsebojno porazdelili. Vendar, ko bomo v internih samoupravnih predpisih postavljali takšna določila, nas bodo pri tem spremljala nova načela spremenjenega samoupravnega procesa. Ukrepi, ki bodo postavljeni v naše nove samoupravne akte, ne bodo imeli splošno znanih pravnih značilnosti in norm, ker bodo formirani tako, da bodo že v naprej zavarovali razne prestopke takšnega družbenega organizma kot je delovni kolektiv. Če še enkrat na kratko opišemo raven sprejemanja novih notranjih samoupravnih predpisov v gospodarski organizaciji, potem lahko rečemo, da je bistvo družbeno-politične osnove interne delavske samoupravne zakonodaje v njenem samoupravnem izvoru. S statutom naše gospodarske organizacije in z ostalimi dodatnimi pravilniki bomo dokončno uredili notranje družbene in ekonomske odnose, ter dobili jasen vpogled, do kakšne mere smo vse konkretne primere že rešili.

Naše uredništvo je povprašalo nekatere tovariše o vlogi in pomenu statutih delovnih organizacij. Na nevezan razgovor smo povabili:

Cirila Grebenška — sekretarja RK ZKS,

Huberta Mravljaka — predsednika CDS

Emila Hudomala — predsednika UO.

Erna Rahtena — predsednika IO Sindikalne organizacije in

Vlada Oremuža — predsednika RK LMS.

Najprvo smo navezali pogovor na tista temeljna določila, ki jih bo moral vsebovati statut našega kolektiva.

Tov. Ciril Grebenšek pravi o tem takole:

»Novi statut, ki bo tako rekoč ustava našega podjetja, bo v svojih določilih zajel notranjo organizacijo in ureditev notranjih odnosov po posameznih ekonomskih enotah. V njem se mora zrcaliti sistem poglobljene samouprave, zajete pa morajo biti tudi vse pravice in dolžnosti članov našega kolektiva. Pri sestavi statuta naše gospodarske organizacije nam mora biti jasno, da nastalih problemov v samih ekonomskih enotah ne bo nihče urejal izven na-

šega podjetja. Kako bomo uredili probleme okoli pristojnosti ekonomskih enot in podobna vprašanja, je odvisno od nas samih. Naša nadaljnja orientacija nam je povsem jasna, zato smo sami prvi odgovorni, kako bomo to formulirali v statutarnih določilih. Menim, da imajo v tem času, ko pripravljamo in sprejemamo interne samoupravne akte, zlasti politične organizacije v našem kolektivu pomembno in odgovorno nalogo. Kasneje pa bodo morale te organizacije skrbeti za dosledno izvajanje vseh sprejetih novih samoupravnih predpisov.»

Ciril Grebenšek — sekretar RK ZKS

Tov. Emil Hudomal je mnenja, da je dosedanja praksa pokazala upravičenost, da dobijo ekonomske enote v svoje roke še večje kompetence pri odločanju. Obratni delavski sveti se na vso moč trudijo, da bi čim uspešneje gospodarili. Novi samoupravni akti, bodo po njegovem mišljenju, morali določeno urediti pristojnosti ekonomskih enot. Doslej je bila skoro ustaljena praksa, da so ekonomske enote razne prošnje delavcev za skrajšan delovni čas, finančne pomoči pri izrednem študiju, kritje stroškov za prevoz v službo i. p., najraje prepuščale UO rudnika. Takšne primere bi

(Nadaljevanje na drugi strani)

Uspela revija pevskih zborov

rudarskih krajev

Prejšnjo soboto je bila v počastitev 40. obletnice rojstva partizanskega pesnika — borca Karla Destovnika-Kajuha v kulturnem domu v Velenju ena največjih prireditvev. Revijo je organiziralo Delavsko prosvetno društvo »Svoboda« Velenje pod pokroviteljstvom delavskega sveta RLV. Prireditve se je udeležil tudi podpredsednik ljudske skupščine tov. Franc Leskošek-Luka in mati padlega pesnika Kajuha. Ker je tovariš Leskošek obhajal rojstni dan, so mu velenjski rudarji med prireditvijo iskreno čestitali in mu izročili šopek nageljnjev.

Na reviji je sodelovalo dvanajst pevskih zborov: DPD »Svoboda« Velenje — Moški pevski zbor »Kajuh«; DPD »Svoboda« Zagorje — Moški pevski zbor »Vesna«; Železarna Ravne — Ženski vokalni zbor; DPD »Svoboda« Zagorje — Moški vokalni sekstet; DPD »Loka — Kisovec« — Moški zbor »Loški glas« Loka pri Zagorju; Moški pevski zbor društva upokojujencev Velenje; DPD »Svoboda II« Trbovlje — Mešani pevski zbor; DPD »Svoboda« Velenje — Vokalni oktet; Železarna Ravne — Koroški vokalni oktet; DPD »Svoboda« Hrastnik — Moški pevski zbor; DPD »Svoboda« center — Moški pevski zbor »Zarja« Trbovlje; DPD »Svoboda« center Trbovlje — Mešani zbor »Slavček«.

Revija se ni ocenjevala, niti nismo iskali najboljšega zbora. Kljub temu je občinstvo z navdušenjem sledilo izvajanju izbranega pevskega programa, ki so ga zelo kvalitetno izvajali prav vsi nastopajoči zbori. Tehnično stran revije je uspešno izvedla sekcija moškega pevskega zbora »Kajuh« iz Velenja, katera zasluži vse priznanje. Ne moremo tudi mimo tega, da ne bi ob tej priliki izrazili prav tako priznanje tudi vsem nastopajočim zborom za res kvalitetno izvajanje njihovega programa in seveda tudi vsem pevovalcem, še prav posebno pa našemu ščitvalnemu Ludviku Glavniku.

Razpravljamo o ustavi podjetja

(Nadaljevanje s prejšnje strani)

morali nujno reševati sami obratni delavski sveti. Zato bodo morali predstavljati statut in vsi ostali pravilniki zaokroženo celoto, v katerih bodo našli svoje mesto že ustaljeni družbeni in ekonomski normativi.

Emil Hudomal — predsednik UO

Predsednik CDS — tov. Hubert Mravljak je nadaljeval naš nevezan razgovor z naslednjimi ugotovitvami:

»Vprašanje nastane ali je potrebno pri nadaljnji decentralizaciji popolnoma spremeniti vse poslovne samoupravne organizacije. Popolnoma bi grešili, če bi vse akte popravljali, ker bi s tem morali dejansko »popravljati« vse tisto, kar je pozitivnega pri našem delu. Razumljivo pa je, da bomo nove interne delavske samoupravne predpise dopolnili z

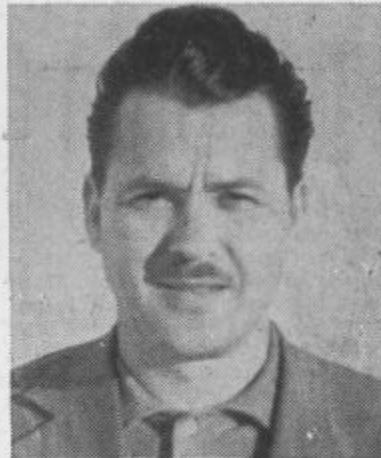
Hubert Mravljak — predsednik CDS

izkušnjami, ki smo jih dobili letos v posameznih ekonomskih enotah in celotnem rudniku.

Prav ima tovariš Mravljak! Statut naše delovne organizacije bo odraz naših dosedanjih prizadevanj. Zakaj bi potem zametali izkušnje. To pa narekuje potrebo, da bodo morali samoupravni organi sprejeta statutarna določila sproti dopolnjevati, ker bodo ravno novi notranji predpisi v naši organizaciji nudili nešteto možnost, da bodo ti vsklajeni z nastalo prakso in življenjem v kolektivu.

Ker nas je zanimalo kakšno mesto naj imajo v statutu politične organizacije, je tov. Erno Rahten dejal naslednje:

»Ko razpravljamo o novem statutu gospodarske organizacije se pojavlja vprašanje definiranja položaja družbeno-političnih organizacij, ker imajo te že lastne statute in svoja programska načela. Konkretno delovanje sindikalne organizacije je formulirano v njenem statutu. Zato bo sindikalna organizacija tudi delovala in razvijala takšne oblike dela, da bo prišlo uveljavljanje pravic in dolžnosti proizvajalcev pri neposrednem odločanju do polne veljave. Mnenja sem, da se položaj Sindikalne organizacije v pod-

Erno Rahten — predsednik IO sindikalne organizacije

jetju ne more točno opredeliti v statutu. S tem bi bilo vsekakor okrnjeno bistvo njenega subjektivnega vpliva, ki ga ima kot množična organizacija na vseh področjih svobodnega uveljavljanja proizvajalcev pri uresničevanju samoupravnih pravic.

V predpripravi za sprejem statuta delovne organizacije pa bo morala Sindikalna organizacija posvetiti vso skrb, kako bodo v tem statutu formulirana družbeno-politična načela. Dosedanje obširno gradivo narekuje potrebo, da bodo morale Sindikalne podružnice v posameznih EE na rudniku obdelati temeljito to gradivo. Zato bodo morale organizirati razprave s celotnim članstvom. Smoter teh razprav pa bo v tem, da že pred samim sprejetjem statuta podjetja in ostalih pravilnikov reguliramo tok dela in življenja celotnega kolektiva. Pri tem se bomo morali temeljito pogovoriti zlasti o notranji delitvi, vprašanju rednih nagradnih dopustov, obveznosti do družbe in ostalih pravic ter dolžnosti, ki jih imajo člani kolektiva!

*

Na koncu našega razgovora pa smo vprašali še predsednika komiteja LM Oremuž Vladota, da nas seznanj z delom in vlogo mladine, ki jo ima pri sprejetju novega statuta. Tako je odgovoril:

»Poleg ostalih subjektivnih sil v podjetju se tudi člani LM po svojih močeh prizadevamo, da bi v novih notranjih samoupravnih predpisih bilo obravnavano stališče mladih ljudi, ki imajo prav tako obveznosti v boju z nadaljnji socialistični družbeni razvoj. Zlasti za mlade ljudi imajo vsa

ustavna določila še posebno važnost, ker bodo pravzaprav oni deležni njihovih sadov. Organizacija LM na rudniku je ravno v tem

Vlado Oremuž — predsednik RK LMS

NALOGE PRI IZBIRI IN OBLIKOVANJU LASTNIH IZDELKOV

Naš rudnik je postal tako velik potrošnik strojne opreme in jeklenega oporja, da se je vedno bolj močno porajala misel po lastni izdelavi tega ali onega predmeta.

Pri tem moramo upoštevati seveda ekonomsko upravičenost izdelka. To se pravi, da izdelek iste kvalitete ne sme biti dražji kot je na tržišču. Vendar to ni cilj pri snovanju lastnih izdelkov.

Naša jama je pokazala dosti problemov in sicer takšnih, da dosti strojne opreme, ki jo dobimo na tržišču, ni za naše namene, oziroma jo je treba prilagoditi za naše prilike ali pa ne izdrži obremenitev, ki jo pri nas zahtevajo. Dosti pa je uvožene opreme, za katero moramo dajati dragocene devize.

Vedno bolj se pri mehanizaciji zahteva poenotenje strojnih naprav in izmenljivost delov na različnih strojnih napravah. Lahka montaža in demontaža, zmanjševanje teže in večanje odpornosti v zvezi z zmanjšanjem zastojev. Ena najvažnejših stvari je izmenjava delov. V tem smislu je potrebno snovati vse nove izdelke in paziti, da je izmenjava zagarantirana. Potrebno je voditi evidenco doma izdelanih naprav. Razen tega pa je v delavnicah nujno upoštevati vse zahtevane tolerance.

Pri snovanju naprav pa moramo upoštevati obremenitve za najtežje pogoje, kajti le tako bomo izvedli sigurno napravo, ki bo obratovala brez zastojev, saj lahko povzroči en zastoj večjo škodo kot je cena celotne strojne naprave. Ravno tako dimenzioniranje pa včasih podraži izdelek. Vendar moramo v takem slučaju te okolnosti upoštevati.

Pri snovanju so izredne važnosti dosedanje izkušnje. Zaradi tega si moramo pri vsaki novi stva-

čas, ko razpravljamo o novih pravnih aktih, povečala svojo dejavnost. Domenili smo se tudi, kako bomo sodelovali pri sestavljanju statuta naše gospodarske organizacije.

Preko KMP, na proizvodnih konferencah — vseh ostalih oblikah našega dela, bomo posebej razpravljali in na ta način doprinesli svoj delež, k izdelavi tega tako važnega dokumenta.

*

Upamo, da smo z našim razgovorom, ki ga delno objavljamo v današnji številki vsaj nekoliko obrazložili pomen in vlogo interne zakonodaje ostalim članom našega kolektiva. Zelimo, da se tej razpravi priključite tudi vi, dragi bralci in se s svojimi sugestijami in vprašanji konkretno vključujete v tok ustavnih razprav.

Uredništvo bo imelo slične razgovore v zvezi s samoupravnimi akti še s predsedniki ekonomskih enot in ostalimi političnimi delavci. Na ta način bo naše glasilo imelo vlogo posrednika, da bodo staut in ostali pravilniki sprejeti skladno z našim družbeno političnim in ekonomsko proizvodnim razvojem rudnika.

ri najprej ogledati vse podatke o dosedanjem delu in napakah sličnih naprav. Sele po tem pregledu lahko pričnemo delati. Tudi tu naj velja pravilo, da je v slogi moč in je potrebno izkušnje zbirati in na podlagi teh graditi.

V prihodnjem letu predvidevamo, da bomo večino strojne opreme in jeklene podgrade izdelovali doma. Vse to mora biti po zgoraj navedenih načelih. Pri tem pa ostane tekoče delo v odpravljanju napak, ki se v večji meri kažejo iz statističnih podatkov.

Da bomo to nalogo zmogli, moramo biti strokovno dovolj pripravljeni.

Konstruktivski biro mora obdelati vsak detalj iz vseh zgoraj navedenih vidikov, pri tem pa upoštevati moderne posege konstruiranja in reševati probleme z sodobnimi izdelki tehnike.

Upoštevati moramo sodobno tehnologijo in z oblikovanjem in termično obdelavo material do skrajnosti izkoristiti.

Ing. S. M.

**TUDI TI SODELUJ
PRI STATUTU PODJETJA,
SAJ SI ČLAN KOLEKTIVA!**

Oglejte si

KINO

Od 22. do 24. decembra: »MAC-KA NA VROČI PLOČEVINASTI STREHI«, ameriški barvni film

Od 26. do 27. decembra: »OBICAJNI NEPOZNANI LOPOVI«, italijanski film

Od 29. do 31. decembra: »GOLA MAJA«, ameriški barvni film

BLIŽA SE TEŽKO PRICAKOVAN ZAČETEK...

Z namenom, da bi tehnično in ekonomsko kar najbolje izkoristili velika naravna bogastva lignita v Saleški dolini, je vplinjevanje lignita in oskrba z velenjskim plinom večjega dela slovenske industrije, industrijskih mest in naselij neizogibna nujnost za nadaljnji še uspešnejši razvoj proizvajalnih sil v naši republici in trdna osnova za nadaljnjo kemično industrijo višje stopnje.

Vplinjevanje lignita naj bi vzpodbudila in omogočila modernizacijo in racionalizacijo tehnoloških postopkov zlasti pri naših največjih metalurških in kemičnih podjetjih. Enako pomembna pa je seveda tudi za vse številne manjše potrošnike tovrstne energije. Pri tem je potrebno poudariti še dejstva, da so na razpolago

že odprte, primerne in zadostne zaloge lignita na edinstveno ugodni oddaljenosti od vseh večjih potrošniških središč, kar je ekonomsko izredno ugodna okolnost in detajl pobudi njene uresničitve. Bodoči veliki potrošniki plina: Železarna Jesenice, Železarna Ravne, Železarna Store, Cinkarna Celje, Tovarnica glinice in aluminija Kidričevo, Tovarna dušika Ruše in še nekatera druga podjetja so v svojih načrtih za rekonstrukcijo in razširitev lastnih obratov predvideli porabo daljinskega plina za tehnološko gorivo. Njihovi programi in gradnje se že izvajajo za bodočo uporabo daljinskega plina in oni računajo, da bodo dobili daljinski plin v letu 1965 ter so glede roka tehnično in ekonomsko vezani na vplinjevanje lignita v Velenju.

Ker je izgradnja zaradi nesporne ekonomske upravičenosti vsekakor zrela za uresničenje in da bi gradnja in začetek obratovanja časovno uskladili s potrebami po daljinskem plinu za našo industrijo oziroma potrošnje, je Izvršni svet ljudske republike Slovenije sklenil, da je potrebno podvzeti vse mere za čimprejšnjo izgradnjo naprav za vplinjevanje

in se vsled tega postavlja energo-kemični kombinat v Velenju na prvo mesto med novimi investicijskimi podjetji v Sloveniji.

Preddela za predvideno investicijo so že v teku — tako začetna dela na regulaciji Pake kot zbiranje dokumentacije. Gradbena dela se bodo lahko že začela spomladi leta 1963. Naprave za vplinjevanje in plinovod bi v tem primeru bilo možno dovršiti do konca leta 1965.

Potrebna vlaganja za ta investicijski objekt so predvidena iz naslednjih virov:

7,5 milijard din iz OIF-a (splošni investicijski fond),

7,5 milijard din člani in potrošniki preko RIF-a (republiški investicijski fond) in

7,5 milijard din zunanji kredit.

Skupno znaša torej investicijski znesek za vplinjevanje s plinovodi okoli 23 milijard dinarjev.

V kolikor bi izpadlo finansiranje iz OIF-a bi se morali orientirati na zagotovitev celotnega zneska iz sredstev v ljudski republici Sloveniji in z inozemskimi krediti.

Organizacijo finansiranja in zbiranja finančnih sredstev bo

prevzela Splošna gospodarska banka, ki bo v ta namen izdala namenske obveznice s ciljem — koncentracije kombinata v Velenju.

Glede nabave potrebne uvozne opreme obstajajo dve možnosti: prva varianta je možnost nabave plinskih generatorjev v ČSSR. Na osnovi ponudbe, ki jo morajo Čehi dostaviti do sredine meseca decembra tega leta, se bo lahko odločilo, ali je z ozirom na veliko število majhnih generatorjev proizvodna cena enote plina ekonomsko opravičljiva in ali je z ozirom na dobavne roke opreme zagotovljena pravočasna izgradnja.

Druga varianta predvideva nabavo inženiringa pri Lurgij-u, Zah. Nemčija, za račun kompenzacijskega blagovnega posla. Ta varianta zagotavlja vse potrebne devize za nabavo načrtov licenc in opreme, ki je v nobenem slučaju ni možno nabaviti na Vzhodu. Nadalje omogoča ta varianta izdelavo skoraj vse opreme doma in bi se s tem domača industrija usposobila za izdelavo nadaljnjih naprav za vplinjevanje. Pri izdelavi inženiringa bi sodelovali strokovnjaki energo-kemičnega kombinata in se tako strokovno usposobili za samostojno izvajanje tehnoloških projektov.

Kar zadeva plinovoda se je sklenila kooperacijska pogodba za izdelavo izvedbenih načrtov z Avstrijci pri katerih bo sodelovala v največjem možnem obsegu grupa strokovnjakov EKK-ja. Razlogi, ki govore za to stališče so v tem, da imajo avstrijski predstavniki dovolj strokovnih izkušenj pri projektiranju in izgradnji plinovodov. Cena je izredno ugodna, dani so vsi pogoji za najtesnejše sodelovanje in pri EKK-ju se bo usposobila grupa za izdelavo nadaljnjih inženiringov. EKK ima dalje možnost specializirati strokovnjake za regulacijske, merne in zaščitne naprave, ki so nujno potrebne za pravilno vzdrževanje plinovodnih naprav, ki pa v Jugoslaviji še ne obstajajo.

Nadalje obstaja možnost nabave opreme za plinovod na Poljskem. V kolikor bo Poljska ponudba odgovarjala tehničnim in ekonomskim pogojem, ki jih zahteva gradnja razdelilnega omrežja plinovoda, se bo ta oprema naročila na Poljskem.

Ing.
Janežič
Dušan

Iz jamske mehanizacije jama - vzhod

PREUSMERITEV GLAVNEGA ODVOZA

Zaradi napredovanja odkopne fronte na 80. etaži smo 29. novembra preusmerili odvoz odkopanine iz 80. etaže preko vpadnika z enoveržnim transporterjem na členkasti transporter na 90. etažo. Od 29. novembra do 9. decembra je bil členkasti transporter na 90. etaži obremenjen in in tudi večkrat preobremenjen s proizvodnjo cele jame. Transporter je te močne preobremenitve prenesel brez napake in zasto-

jev.

S požrtvovalnim delom strojne montažne skupine, ki je zadnje dni delala po 12 ur dnevno, je uspelo od 30. 11. do 9. 12. členkasti transporter na 80. etaži demontirati in nato montirati v prečnik na k + 100. Dne 9. 12. smo preusmerili odvoz iz 90. etaže na novo montirani členkasti transporter na 90. etaži zopet normalno obremenjen s proizvodnjo 91. in 80. etaže.

Žičnica za transport materiala

V drugi polovici letos so na deloviščih priprav v jami preizkušali žičnice za transport materiala — lesa in železne podgradnje — na delovišče. Izkazalo se je, da je žičnica izvedena z želez-

nim profilom (I 12) veliko boljše od žičnice z žično vrvjo.

Po dobljenih rezultatih smo se odločili, da osvojimo žičnico z železnim profilom in bomo to uvedli na vsa delovišča priprav.

Jekleni členkasti transporter na 80. ETAŽI

Ta transporter je bil montiran junija 1958 v dolžini 310 m. Skupno je od junija 1958 do novembra 1962 odvozil 4.500.000 ton lignita. Transporter je še vedno v dobrem stanju in lahko z gotovostjo predvidevamo življenjsko dobo 12 let. Za čas obratovanja člen-

kastega transporterja na 80. etaži je izdelana podrobna analiza stroškov, iz katerih je razvidno, da je transporter izpolnil vsa pričakovanja. V pogojih kot so: stabilna proga, velika količina lignita, je členkasti transporter ekonomičnejši od gumijastega transporterja.

Stroj za izdelavo prog PK-3M

Med šestmesečnim obratovanjem na 101. ni 90. etaži je dal stroj za izdelavo prog PK — 3 M zelo dobre rezultate. Delovna skupina na stroju se je že zelo dobro uvežbala z delom stroja in podgrajevanjem. Pri delu so se uvedle gotove izboljšave, tako da se dnevni napredki stroja gibljejo od 16 do 20 m.

Pri doseženih napredkih stroja je še vedno največji nerešen problem odvoz odkopanine od stroja. Ta problem rešujemo in bo verjetno najboljša rešitev odvoza odkopanine od stroja z električnim avtomobilom (Shuttle Car).

STROJNIKI NA STROJU PK — 3 M

V septembru smo zasedli stroj za izdelavo prog PK — 3 M s strojniki, ki so po kvalifikaciji ključavničarji. Oni upravljajo s strojem, ga vzdržujejo in so vključeni v delovno skupino priprave. Med štirimesečno zasedbo ključavničarja na mesto strojnika so doseženi določeni pozitivni rezultati. Vsekakor je zasedba ključavničarjev na stroj PK — 3 M velikega pomena zato, da dobi odgovarjajoči profil ključavničarjarudarja. V zvezi s predvideno nadaljnjo mehanizacijo jame bo moral naš šolski center resno razmisliti o vzgoji ključavničarjev — rudarjev.

STARŠE OBVEŠČAMO

da prireja lutkovna sekcija DPD Svoboda Velenje vsako sredo ob 16. uri v kulturnem domu v spodnji dvorani lutkovne predstave za naše najmlajše. Vstopnina je 30 dinarjev.

Starši, popeljite vaše malčke na te otroške prireditve, kjer se bodo seznanili s pravičnim svetom.

RUDARJI, PREGLEJMO SVOJA IZPLAČILA

Nekateri rudarji še vedno pri izplačilu svojega osebnega dohodka, za katerega so težko delali ves mesec, ne posvetijo številkam na kuverti in vsebini izplačilne kuverte dovolj pozornosti. Ni dovolj samo prešteti tisočake in se zadovoljiti s tem, da se njihovo število približno vskladi z onim, ki smo ga pričakovali.

Vsako naj takoj pri prevzemu kuverte takoj prešteje denar in primerja s končno izplačilno številko. Poznejše reklamacije so zaželeno le takrat, ko je nekdo dobil preveč in bi rad vrnil. Toda prav gotovo ne bo brez komplikacij, ako bi dobil nekdo premalo in bi se pritožil šele pozneje. Vsebinska kuverte in zadnja številka morata biti enaki. Če nista — povej takoj! Vse drugo, če je kaj premalo ali preveč obračunano, lahko uredimo tudi naknadno.

Ko si prejel kuverto, preštel denar in odšel proti domu, je zelo koristno, da pri gostilni pogledaš nekoliko vstran. V kolikor je to nesiguren ukrep, se je pa v večjem kotu izogneš. Bolje je, da si prinesel denar nekaj minut pozneje, kot pa, da si ga pustil v gostilni. Doma že čakajo otroci in žena, ki te lepo pozdravijo in celo poljubijo, zraven pa oprezajo, kje je tisto, na kar mislijo. Vzoren mož in družinski oče, da seveda, denar ženi, kuverto pa naj si obdrži ter s svinčnikom v roki dobro pregleda in preračuna ves potek izračuna od začetka do

konca. To lahko delate tudi s skupnimi močmi, prav tako boste skupno porabili denar.

Nihče naj ne misli, da s kontrolo kaže kako nezaupanje do naših uslužbencev, njihovega dela in sposobnosti. Mislite na to, koliko izplačilnih list je potrebno zračunati in izpisati, koliko milijonov denarja razdeliti po kuvertah, da bo petnajstega v mesecu dobil vsak tisto, kar je zaslužil. Pri vsem je nujno, da je nekaj napak, ki jih kratko povzročijo ljudje, ali celo stroji, njihovi pomočniki pri izračunih.

Napake so možne in tudi upravičene, dokler so v mejah dopustnosti. Prav gotovo pa tiste, ki so se pokazale ob izplačilu 15. novembra, niso vse dopustne, pa tudi razumljive ne. Da ne bo uganjan in iskanja napak, bom navedel nekaj zelo grobih primerov. Juvan Jože, kopač, je dobil premalo izplačano eno dnino, ki ni bila prenesena v glavno šiftno listo. Pirc Milan, pomočnik kopača, je boloval štiri dni, nadoknado za te dni v približnem znesku 5.800 din je dobil izplačane drugi član kolektiva. Po reklamaciji je denar dobil. Borovnik Martin, kopač, je dobil izplačano drugi član kolektiva. Po rebilo za cca 23.800 din več od njegovega zaslužka. Še isti dan je denar vrnil in ob enem reklamiral, ker je imel vpisano, da ima plavega. Za ta dan, ko ga ni bilo na delo, je po dogovoru dal ne-

deljski šifht. Krušnik Ivan, vozač, je dobil preveč izplačana dva šifhta. Reklamiral je in mu bodo naknadno odračunali. Lah Alojz, strelec, je dobil dva šifhta premalo, dobil bo naknadno pri drugem izplačilu.

To je nekaj primerov, ki gotovo niso vsi. Zato naj vsak vedno pregleda, kaj in koliko je dobil izplačano. Tega nisem napisal zato, da bi izzival kake očitke na račun uslužbencev, ki so za to odgovorni. Prepričan pa sem, da se bodo v bodoče potrudili, da bo napak čim manj. Rudarji bodo pa boljše pregledali svoja izplačila, kar je edino pravilno.

K. H.

10 NOVIH RUDARSKIH ČELAD NA POIZKUSNJI

PRVI VTISI

V jami vzhod je na poizkušnji 10 novih rudarskih čelad, ki so izdelane letalskega inštituta v Ljubljani. Napravljene so iz materiala — umetne mase, ki se uporablja za letalske oziroma padalske čelade. Seveda so prirejene nalašč za jamo. Izdelane so tako, da ščitijo ušesa in senca in so zaradi tega tudi večje od starih, ki niso ščitila omenjenih delov. Po naši zamisli so jim tudi odrezali rob na tilniku. Čelade so precej prostorne in to zaradi notranjega zračja in je s tem cirkulacija zraka bolj neposredna. Obenem ščitijo tudi pred znojenjem. Zaradi precejšnje prostornine nimajo te čelade lukenj ob straneh in je s tem zaščiteno tudi lasišče pred prahom. Velikost teh čelad je enotna — vse številke so enake. Spreminja se edino notranji del — jermenje, zato čelada tudi nekoliko niha, kar pa bistveno ne vpliva pri uporabi. To nihanje ima to pozitivno lastnost, da delno ublaži sunke, ki bi naj prišli v smeri glave. Za direktno zaščito pred

udarci so čelade od znotraj obložene s penasto umetno maso, ki je obenem zelo praktična, kar se tiče higienske strani — lahko se čisti in pere. Tudi trdnost čelade je po zahtevih izdelovalcev oziroma prodajalcev dokaj dobra, saj prenese kar 400 kg. Na vsak način je tudi v tem pogledu precej boljša od usnjene. Za posebno delo imajo te čelade tudi podbradni jermen. Prirejene pa so tudi tako, da jih lahko uporabljajo jamski reševalci. Pri tem odpade oglavnica in jermenje ustnika pride pripeto direktno na čelado. S tem seveda odpade dodatno jermenje na glavi reševalca. Prav tako je tudi namestitve očal mnogo enostavnejša. Čelada je 80 gr težja od usnjenih, oziroma od čelad poljske proizvodnje. Tehta nekaj več kot pol kilograma — 530 gr. Cena ene take čelade je 9.697 dinarjev.

PRVI VTISI NAŠIH RUDARJEV

Da bi ugotovili, kako se obnesejo te čelade v jami na delovni (Nadaljevanje na 7. strani)

23. novembra se je sestel na svoji III. redni seji svet stanovanjske skupnosti Velenje in obravnaval finančno poslovanje tajništva in servisne službe za čas od 1. januarja do 31. septembra 1962. Posebna komisija, ki jo je v začetku leta imenoval svet, je pred sejo pregledala finančno poslovanje tajništva in servisne službe ter dala na seji 23. novembra 1962 naslednje poročilo:

V 9 mesecih tega leta je imelo tajništvo skupno 3.056.225 din

V te dohodke so zajeti:	
Sklad 3% od stanarin, ki po zakonu pripadajo tajništvu	1.616.321 din
Dotacija Občinskega ljudskega odbora za krajevne potrebe	600.000 din
Krajevni samoprispevek, ki je uveden	673.050 din
Razni ostali dohodki	156.854 din
skupaj:	3.056.225 din
Od teh sredstev se je izplačalo:	
za ureditev otroških igrišč	593.813 din
za otroški vrtec	78.580 din
za servisno službo za krajevne ceste, mostove in ostale potrebe	300.000 din
za režijske stroške, amortizacijo in upravne stroške	293.233 din
za bruto plače 4 oseb	1.197.674 din
Skupaj izdatkov:	2.819.657 din

Več sredstev za ateaška varstva

Tako je imelo Tajništvo ob koncu meseca septembra še 236.586 din skladov.

Nadalje je komisija poročala tudi o finančnem poslovanju servisne službe stanovanjske skupnosti in ugotovila, da vse 4 delavnice: mehanična delavnica, pralnica, radio-teleizijska in pleskarska poslujejo aktivno. Saj se je izkazalo, da so vse 4 ustvarile v 9 mesecih letošnjega leta čistega dohodka 39.000 din. Če upoštevamo pri tem, da servisi poslujejo brez dobička, se vseeno, ta številka da opravičiti, ker pomeni prizadevanje kolektivov v delavnici. Prav tako je komisija predlagala razširitev servisnih služb, ker je po povpraševanjih ugotovila, da manjkajo predvsem zidarske, kleparske in vodoinstalaterska stroka.

Svet je poročilo sprejel in v razpravi dal vse priznanje kolektivni servisov in tajništvu z željo, da se tako uspešno poslovanje tudi v bodoče nadaljuje. Priporočil je izvršnemu odboru, naj takoj, ko bodo pogoji, ustanovi še manjkajoče servisne stroke.

V nadaljevanju dnevnega reda je bil svet seznanjen s tistim delom statuta Občine Šoštanj, ki govori o vlogi krajevne skupnosti v novi ustavi. Ker bo naša stanovanjska skupnost Velenje postala v bodoče krajevna skup-

nost Velenje in bo v njeni pristojnosti veliko zadev, tako s področja stanovanjskega gospodarstva, socialnih, zdravstvenih, kulturnih kot drugih nalog, so pristojni sklenili, naj ta del statuta razmnožijo, pošljejo vsem članom sveta, da bodo o njem dali svoje mnenje. Zbrali se bodo na ponovni seji v naslednjem mesecu in poslali eventualne predloge ljudskemu odboru.

Posebno pozornost je v nadaljevanju dnevnega reda svet posvetil otroškemu varstvu v letu 1963, saj je sprejel sklep, da takoj prične z izgradnjo otroškega igrišča v centru, da uredi stari otroški vrtec in opremi z več rekviziti dosedanja igrišča. Da bi lahko ta naloga bila čim uspešnejše opravljena, je nujno potrebno, zaposliti osebo, ki bo prevzela mesto referenta za socialno in otroško varstvo v skupnosti. Njena naloga bi bila, najprej ugotoviti število predšolskih otrok, ugotoviti, koliko staršev teh otrok je zaposlenih ip kje se nahajajo otroci v času, ko sta starša zaposlena. Nadalje je potrebno ugotoviti, koliko otrok bi bilo nujno potrebnih varstva v ustanovah, a tega ne zmorejo nizki osebni prejemki staršev. Med zelo pomembnimi nalogami te osebe bi tudi bila, ugotoviti vzroke, zakaj 5 dosedanjih otroških igrišč ni zasedenih kot bi lahko bila, četudi so dali okoli 600.000 din

za ureditev teh igrišč. Svet je smatral, da je poleg tega potrebno obenem tudi ugotoviti socialno stanje prebivalcev v Velenju, predvsem starega dela mesta in okolice.

Takšna analiza bi bila osnova za nadaljnje delo na področju otroškega varstva, saj bi tako imeli pred seboj vse potrebe, vzroke in dejansko stanje.

Načelno pa je svet sprejel predlog, da bo vsekakor potrebno v letu 1963 dati za otroško varstvo okoli 17.000.000 din. 3.000.000 din pa bo potrebnih za vso ostalo krajevno problematiko, kot so krajevne ceste, razširitev servisne službe itd. Prav tako je svet razpravljal o tem, da bo treba misliti na družbeno prehrano šolskih otrok, kajti ugotavljajo, da večina šolskih otrok, katerih starši so zaposleni, nima redne prehrane posebno ne kosil.

Na koncu dnevnega reda je svet obravnaval še vrsto priporočil s področja socialnega varstva in predlagal ljudskemu odboru ustrezne predloge. Po 3-urni seji so se člani sporazumeli za naslednjo sejo še pred 20. decembrom 1962 in sicer samo z eno točko dnevnega reda, obravnavo občinskega statuta o vlogi krajevne skupnosti.

Ivo Gorogranc

Ob obletnici Jugoslovanske ljudske armade

ROJSTVO POD TEMNIMI OBLAKI

Čim se je pojavil na pozornici nekdanji pleskar, nekdanji gost dunajskega zatočišča za siromake in nekdanji berač, postopač »Unser Führer Adolf Hitler«, se je s tem trenutkom potegnil čez plavo nebo Evrope in Afrike teman oblak, iz katerega se ni še dala razbrati slika konkretnih, zaporednih napadov, nasilnih osvajanj, koncentracijskih taborišč, zaporov, mučilnic itd.

Napredni sinovi Evrope so kaj kmalu zaslitili nevarnost, ki jo zna povzročiti ta, v praksi dočeta še ne preizkušeni fašizem.

V državljanski vojni Španije 1936 — 1939 med zakonito republikansko vlado in uporno kličo fašističnih generalov ter domačo reakcijo je Hitler s fašisti nudil vso pomoč v naj sodobnejših takratnih letalskih aparatih, ki so svojo moč pokazali tudi 1941. leta nad našo okupirano domovino.

Tokrat je sodelovalo v mednarodnih brigadah na strani zakonite republikanske vlade Španije okrog 1.300 Jugoslovancev. Poveljniška mesta je doseglo 283 naših prostovoljcev in sicer dva podpolkovnika, osem majorjev, 35 kapetanov, 105 poročnikov in 86 podoficerjev. Poleg tega je en Jugoslovanc postal komisar brigade, nadalje je bilo 7 komisarjev bataljonov in 37 komisarjev čet.

Najvišje položaje sta dosegla Vladimir Čopič kot K-dont XV. mednarodne brigade in Blagoje Perović kot komisar XIII. mednarodne brigade. Blagoje Perović je bil član CK KPJ in je junaško padel na čelu svoje brigade,

med tem ko je za Vladimirem Čopičem, članom politbiroja CK KPJ, izginila vsaka sled za časa zloglasne Stalinove čistke.

Kmalu po vojni v Španiji, z zmago fašistov, je Hitler začel osvajati Poljsko, Češko. Med tem časom so se preživeli prekaljeni borci Jugoslavije vračali iz Španije v domovino po tajnih, skrivnostnih prehodih. Kaj kmalu je hotel Hitler uresničiti svoj zahrbtni načrt pod ilegalnim naslovom »AKCIJA 25«. To je napad na Jugoslavijo. V zgodnjih spomladanskih urah 6. aprila 1941 so že pokazali svojo moč v Španiji preizkušeni, pozneje še na drugih bojiščih, avionski aparati s kljukastim križem nad našo prestolnico Beogradom.

Tu je začetek vseh grozot, ki jih je v štirih letih pretrpel naš narod v gozdovih, izgnanstvu in zaporih.

Preživelim španskim borcem — Jugoslovancem ni preostajalo dosti časa za počitek, ker so že pri nas bile v teku priprave za odpor proti okupatorju. Pričeli so ga z naprednimi sinovi.

Začel se je neizprosni boj proti sovražniku in takratnemu režimu, ki ga je vodil že določeni štab pri CK KPJ pod Titovim vodstvom.

Po gozdovih se je zbralo vedno več naših rodoljubov. Iz manjših partizanskih grup so nastajale večje enote. Borba in vse večji pritisk sovražnika sta narekovala še večjo združitev enot.

Od ustanovitve I. proletarske

brigade pa do novembra 1942 je bilo obdobje, ko so se začele formirati divizije in korpusi. Skratka, do takrat je bilo formiranih že 28 brigad.

Naša ljudska armada je izvršila veliko nalogo. Uspešno je izbojevala zmago nad fašističnimi agresorji in to smatramo za njen največji doprinos. Iztočnico je bila njena naloga v celoti izvršena.

Naloga JLA po vojni pa je bila, da postane buden čuvar neodvisnosti socialistične Jugoslavije. Danes je važno za JLA, da krepi borbene sposobnosti armade, ki predstavlja sodobno organizirano, politično in kulturno močno družino in ki vzgaja svoje vojake in starešine.

Ponosno lahko poudarimo 21 let njenega obstoja z garancijo naše svobode in mislimo na dosežene uspehe v dobi naše socialistične izgradnje, kateri je tudi JLA doprinesla svoj delež.

Vse to je potrebno omeniti zato, ker danes na horizonte sveta, tako pogosto pritiskajo temni oblaki kot pred leti, polni groženj za novo vojno.

Bežno se dotaknimo situacije v Berlinu, spora v Laosu, kolonialnega spopada v Kongu, agresije na Kubi, neresnosti v Latinski Ameriki, nuklearnih polkusov, povečanja vojnih proračunov. Vse to so propagandne kampanje, ki še sploh niso prenehale; ampak samo povečujejo mednarodno napetost.

Danes se svet nahaja na takšni stopnji svojega razvoja, da ga spremljajo stalne metode pritiska, groženj, diskriminacij itd., namesto da bi miroljubno koeksistenco ščitili in še naprej razvijali pravo sodobno ljudsko civilizacijo.

Naj živi JLA, budni čuvar pridobitev NOV na čelu z njenim vrhovnim komandantom TITOM. S. T.

Spomini na italijansko okupacijo

Črna leta so bila, ko so Lahi gospodarili pri nas. Da, bilo je to leta 1943, nekega poznega poletnega jutra, ko so kot običajno, kmetje že odhajali na polja in pričeli delati. Pastirji so pasli živino v okolici domov, ter si napol glasno prepevali domače pesmi. Brez vetra je bilo, le megla je ležala po dolini, kot večkrat v jesenskem jutru. Tudi ropota avtomobilov ni bilo slišati na cesti, ki pelje skozi vasi. Le tu in tam je priropotal kak voznik z vprežno živino in s plugom na vozu, ter hitel na njivo, da čimprej prične orati. Bil je že čas, sejati ajdo in repino seme.

Naenkrat je bilo vjdeti, kako neki fantič, oblečen v kratke hlače in raztrgan jopič, teče po pašniku in naprej po njivi, ne da bi iskal poljsko stezo do najbližje hiše. Bil je pastir, ki je pasel živino v obrobju gozda in je šel javit, kaj je videl. Javil je nekemu možaku starejših let, da je v obrobju tega gozda veliko število vojakov s čeladami na glavi in so močno oboženi. Le-ta je takoj slutil, kaj se dogaja. Zato je pastirja napotil naprej, da obvesti »Ankenega« Cirila, kot so mu rekli po domače in je imel že dva brata v partizanih. Ciril je zelo aktivno sodeloval s partizani in tudi vedel za vsakogar, kdor je količkaj sodeloval z njimi. Oba z ženo sta takoj obvestila ljudi, da preti nevarnost. Bili so že obkoljeni. Nihče jim ne more uteči, prava »hajka« se pričinja.

Zares črn dan — grozeč — se je spustil v obrobju ljubljanskega barja vasi Vranje in Notranjih gor. Komaj je sonce vzklopelo, prodrlo z žarki to pusto megleno odejo in lesketajoče posijalo domove, že so padli prvi strelji na ljudi, ki so se skušali umakniti v gozdove, da bi Lahom ne prišli

v roke. Bil je Ciril in še dva druga. »Kam sedaj, nobenega izhoda ni več«, je dejal Ciril in se s hitrimi koraki vrnil v vas. Med potjo dohitijo voznika, ki pelje na vozu močno naloženega vejevja različnega drevja in ga naprosijo, naj jih pomaga skriti. Ukrepati je bilo treba hitro. Že so se izmislili, da naj voznik zapelje, tako kot da bi se hotel voz zvrniti v obcestni jarek, ki je bil globok 1,5 m. Komaj so to opravili, zvrnili voz z vejevjem in se pod njim skrili, že je prihajala močna italijanska patrolja. Voznik je s konjem odšel brez vprege naprej. Ko so Lahi to opazili, so posumili v tako zvrnjen voz, sluteli, da se je le kdo skrival pod tem vejevjem. Začeli so odmetavati vejevje. Ker pa ga je bilo preveč, so opustili delo in spustili le nekaj strelav v kup ter odšli dalje. Srečno so preživeli vsi trije, ne da bi bil kdo izmed njih ranjen. Do pasa v vodi so počakali do večera. Streljanje je bilo slišati vse vprek. Nedaleč od »Matevževe« hiše ob majhnem potoku je stal srednje visok hrast z napol posekanimi vejami. Okrog njega je raslo grmovje. V njem so bili skriti štirje Italijani. Dolf »Matevž«, še mlad fant zdrav in krepak, ki mu je usodnega dne mama ubranila, v Ljubljano v službo. Splezal je na hrast, misleč ugotoviti, odkod prihajajo Italijani. Še do sredine hrasta ni splezal, že je zaropotala strojnica iz laških rok in ga močno ranila. Krčevito se je držal in še sam splezal na tla. Ob njem so stali štirje zločinci, ki so kot volkovi prežali na njega in ga obdolžili, da je partizan. Niti 20 let mu še ni bilo, že je plačal usodo s krvjo pred svojo materjo na istem mestu. Vsi štirje so dali še

(Nadaljevanje na 6. strani)

21 let Ljudske armade

Do formiranja prve proletarske brigade je prišlo po izkušnjah petmesečnih borb partizanskih odredov v Srbiji proti okupatorju. Poleg velikih uspehov, ki so jih partizanski odredi dosegli v boju proti manjšim sovražnikovim edinicam in kvizlinškim skupinam, se je pokazala premala udarna moč proti večjim sovražnikovim formacijam. Čim je okupator začel proti našim gibanjem uporabljati večje ofenzivne akcije, se je pokazala potreba, da se tudi v vrstah partizanskih odredov formirajo večje enote, ki bodo imele veliko udarno moč. Ta poteza se je pokazala v prvi neprijateljski ofenzivi v jeseni 1941. leta v zapadni Srbiji.

Nam vsem je prav dobro znano, da smo mi pričeli boj za osvoboditev v letu 1941, v času, ko so fašistične sile napredovale na vseh frontah. Neposredno pred samim začetkom ljudske vstaje je okupator imel v Jugoslaviji 19 divizij, da ne upoštevamo manjših samostalnih in pomožnih edinic, kot kvizlinške vojne formacije (Paveličeve, Nedičeve, Rupnikove) in druge. Nemci so razumljivo, z razvojem borb svojo moč pozneje še okrepili.

Vse to je dalo našemu vodstvu povod za začetek formiranja na-

še PRVE PROLETARSKÉ BRIGADE, v katero so vključili najboljše borce Srbije in Črne Gore. Potreba po formiranju regularne edince je bila nujna, da bo sposobna za taktične operacije na vseh področjih Jugoslavije, a ne samo v krajih, kjer so se ustavljali partizanski odredi.

Ustanovitev prve proletarske 22. decembra 1941 in poznejših brigad je prilagojena takratni zgodovinski dobi, domačim razmeram, v katerih smo živeli in situaciji v svetu. Vse to je vplivalo, da so ustanovljali partizanske odrede, brigade, odnosno pozneje formiranje narodno-osvobodilne vojske in jugoslovanske armade.

Omeniti je treba, da so neposredno pred formiranjem prve brigade partizanske vrste štejele okrog 80.000 ljudi in zadrževale na območju naše države 24 neprijateljskih divizij. Tu niso zajete domobranske — kvizlinške divizije. CK KPJ in vrhovni štab sta imela točno začrtano pot, da v skladu z razvojem borbe ustanovljata močnejše vojne edince, izbojujeta nacionalno in socialno osvoboditev, ki jo je bilo možno izvesti le z revolucionarno armado in novo ljudsko oblastjo, katero so morali graditi vzporedno med oboženo vstajo.

Ne vem natanko, vendar mislim, da ni povsem narobe, če napišem, da se je frizerstvo v družbeni lastni začelo razvijati v Velenju nekako po letu 1950. Velenjčani, mislim tiste, ki so takrat živeli v Velenju, se lahko spominjajo, v kakšnih razmerah so takratni frizerski delavci morali delati.

To ni bil salon. To je bil teman, vlažen prostor in še majhen povrh z zanikno opremo, brez tekoče vode, kjer so opravljali svoj dokaj zahteven in odgovoren poklic. Kljub temu so se trudili, da bi dosegli cilj — zadovoljiti svoje goste. Verjemite, da to ni bilo lahko, predvsem zaradi pomanjkanja orodja, materiala, pa tudi zaradi pomanjkanja sposobnega kadra. (Precej frizerskega kadra je takrat zapustilo svoj poklic in se zaposlilo v industriji, kjer so bili osebnih dohodki boljši). Nekateri pa so vztrajali.

Po zaslugi splošnega razvoja v Velenju se je stanje hitro izboljšalo do takšne mere, da smo lahko zadovoljni. V zimi 1961-62 je bil odprt nov sodobno opremljen brivsko-frizerski salon.

In kako je sedaj v novem salonu? Nekateri težave so odstranjene, pojavile pa so se nove. Rentabilnost?

V salonu je 22 delovnih mest (dve izmeni). Je povpraševanje po tovrstnih uslugah v Velenju tolikšno, da bi lahko zaposlili toliko delavcev? Ne! Salon je bil zgrajen za potrebe bodočega Velenja, mesta s ca. 20—30 tisoč prebivalci. Dela ni. Zakaj? Zaradi premajhnega števila prebivalcev, deloma pa tudi zaradi slabih strokovnih delavcev. Pa tudi preveč zaposlenega osebja je bilo. Izdatki stroški so visoki. Amortizacija za osnovna sredstva zaradi sodobne opreme salona tudi visoka, kup neporavnani računov, malomarno poslovanje, poslovna izjava se veča z dneva v dan. Kaj sedaj? Prišlo je do pripojitve n komunalno-obrtnemu centru Velenje. Zapihal je nov veter. Uvedena sta bila red in disciplina v poslovanju. Nekateri delavci so klonili pod težo discipline, ker je niso bili navajeni in so odšli. Prišli so novi delavci, boljši. Bomo videli!

Najet je bil nov kredit za nadaljnjo opremo salona in plačilo neporavnanih računov. Odrpta je bila majhna prepotrebna brivsko-frizerska delavnica v Pesju. Nove investicije? Seveda. Mesec dni za

Spomini na italijansko okupacijo

(Nadaljevanje s prejšnje strani)

po en strel v glavo in srce in tako je izkravel pod hrastom na domači zemlji. Niti jok in prošnja njegove matere nista pomagala. Moral je v smrt.

Tako je bil pred 19 leti dan žalosti, ko je poleg Dolfeta bilo umorjenih še pet mladih življenj. Tisočero nedolžnih ljudi je šlo v prezgodnji grob, zato takih »gospodarjev« ne bomo nikoli pozabili.

B. S.

O frizerski dejavnosti v Velenju

tem je bil odprt preurejen brivsko-frizerski salon v rudarskem domu. Nove investicije? Kako pa? Od kod denar? Vnema in trdna volja za ureditev frizerskega vprašanja v Velenju, direktorja komunalno-obrtnega centra Velenje, tovarisa Mavsar Kudija in razumevanje ObLO Šoštanj, so faktorji, ki so pripomogli, da stoji danes frizerji v Velenju na trdnejših nogah, kot kdaj koli prej, s perspektivo za nadaljnji razvoj in razširitev poslovanja.

So še problemi? Seveda so, le kje jih ni, vendar bo sedaj laže. Probleme odstranjujejo sproti, čim se pojavijo. Potrebno bo še marsikaj storiti, da se bo sedanje stanje izboljšalo. Primer: zamenjava nekaterih slabih, nediscipliniranih delavcev, ki kvarno vplivajo na večji obisk v salonih, štednja na vseh področjih poslovanja in še in še. Vsi dobri člani kolektiva se trudijo, da bi čimprej odpravili tudi najmanjše nepravilnosti in frizerski dejavnosti in prepričan sem, da jim bo to slej ko prej tudi uspelo.

Se so kritike na naš račun, večkrat upravičene, pa ne le malokrat tudi neupravičene. Koristijo nam seveda le dobronamerne, kate-tere radi sprejemamo, ker se iz njih učimo spoznati želje in potrebe velenjskih in drugih naših gostov. Nekateri kritizirajo kvaliteto. Res je, nekateri posamezniki se res ne trudijo dovolj. Priizkusili jih bomo prevzgojiti. V kolikor to ne bi uspelo, jih bomo prisiljeni izločiti iz sredine dobrih, ki v ničemer ne zaostajajo za najboljšimi tovariši v mestih, kot so: Celje, Ljubljana, Maribor. Zato ni prav nikomur potrebno iskati frizerskih uslug izven Velenja. Priporočamo pa vsem našim strankam tole: izberite si frizerja, kateremu zaupate, ki se nanj zanesete, da vas bo postregel po vaši želji in okusu. Če boste upoštevali naš nasvet, boste zadovoljni vi in mi. Vi boste dobro postreženi, nam pa boste s tem pokazali tiste delavce, s katerimi niste zadovoljni.

Nekaj o cenah za frizerske us- sluge. Nekateri se pritožujejo, da so previsoke. Dejansko je drugačno. Cene vseh ali skoraj vseh potrošnih predmetov v Velenju se, vsaj kolikor jaz vem, ne razlikujejo bistveno od cen v večjih mestih in industrijskih središčih. Nekateri artikli so celo nekoliko dražji kot drugod. Cene brivsko-frizerskih uslug v Velenju so pa občutno nižje od cen tovrstnih uslug v drugih industrijskih središčih in mestih. To se nanaša na vse vrste brivsko-frizerskih uslug. Primer: moško klasično striženje stane v Celju 140 din, v Mariboru in Ljubljani po 120 in 140 din. Kvaliteta uslug je pa ista, v mnogih primerih boste tudi slabše postreženi kot v Velenju. Lahko mi verjamete, da poznam kvaliteto dela v Sloveniji in drugod zelo dobro. Približno enako razliko v ceni opazimo tudi pri ženskih uslugah, trajni, vodni, barvanju las, negi las in tako dalje. To so dejstva. Mi velenjski frizerji nudimo kvalitetno enake uslugе ceneje, kot tovrstna podjetja kjer koll drugje. Celó izbiro med nižjimi cenami (poslovalnica II. in III.) in

višjimi I. (Center) vam nudimo. Ena ugodnost več za stranke. Pa ste zadovoljni s tem? Želite mor- da izenačene cene v vseh poslovalnicah?

Nekatero stranke so se pritožile, da so plačale za isto uslugo v poslovalnici III. rudarski dom več, kot bi plačale v poslovalnici I. center, kjer so višje cene. Te možnosti ne izključujem. Vsak človek se lahko zmoti. Vendar tega ne navajam v opravičilo, kar tudi ne more biti. Pač pa so primeri, kot tudi stranka pozabi, da je zahtevala k običajni pričeski tudi dodatke v materialu (mazanje, lak), kar računamo seveda posebej, ker ni vkalkulirano v cenah na ceniku. Na ta način lahko nastane razlika.

Ne izključujem pa tudi možnosti, da se kakšen delavec zaradi večjega zaslužka (saj je plačan po učinku) »namerno« zmoti v svojo korist. Takšne primere je skrajno težko ugotoviti in dokazati, kajti nemogoče je, vsakega delavca nadzorovati pri zaračunavanju uslug. V takšnih primerih vas prosimo za pomoč. V vsakem salonu so na vidnem mestu, kot to določajo veljavni predpisi, razobešeni ceniki. Komu naj služijo? Samo vam potrošnikom? Poslužite se jih v vsakem dvomljivem

primeru zaračunavanja uslug in opozorite na morebitno napako postrežno osebje. S tem boste koristili sebi in nam, ker nam boste na ta način pokazali brezvestne delavce, ki mislijo zgolj na svoj žep.

Za vse eventualne nepravilnosti se obračajte, prosim, neposredno na poslovodjo briynice in česalnice, ki ima svoj sedež v poslovalnici I. (center).

Radi bi vam povedali tudi tole: so bile in bodo ostale takšne stranke, ki nikoli in z ničemer niso zadovoljne. Vedno godrnjajo, nikoli jim ni ničesar po godu. Eni godrnjajo iz navade, drugi spet zato, ker uživajo v tem, da omalovažujejo druge. Tem ljudem seveda ni mogoče pomagati. Pustili jih bomo godrnjati v nedogled, mi pa se bomo trudili z vsemi silami, da bomo dostojne stranke, kar se da, tudi kvalitetno in dostojno postregli.

Ker bi zaradi boljšega poslovanja radi vedeli želje potrošnikov naših uslug, razpisujemo majhno anketo. Prosimo, da nam izpolnjene anketne liste pošljete na naslov: KOMUNALNO - OBRTNI CENTER VELENJE, Koroška 46, v 14 dneh po izidu glasila »Rudar«. V številki 24 pa bo objavljen rezultat teh anketnih listov.

ANKETNI LIST

DA NE

1. Ste zadovoljni s postrežbo?
2. V katero poslovalnico zahajate: I. Center, II. Pesje ali III. Rud. dom?
3. Se vam zdi sedanji obratovalni čas primeren?
4. Ste za enotne cene v vseh poslovalnicah?
5. Naj se ukine delo v izmenah in uvede deljen delovni čas v poslovalnici I. Center?
6. Česa si v posameznih ali vseh poslovalnicah še želite? Odgovorite prosim na vprašanja z »da« ali »ne«, na prazen prostor pa napišite ostale eventualne želje, predloge ali pripombe. Rezultati ankete bodo objavljeni v »Rudarju«.

Ime in priimek:

Rudarji iz Kostolca

5. decembra se je poslovila od naših rudarjev četrta skupina rudarjev iz Kostolca pri Požarevcu. Na praksi so bili dva meseca in sicer v štirih skupinah, od katerih se je vsaka po 14 dni mudila v naši jami. Tako so se rudarji iz Kostolca seznanili z odkopno me-

todo, ki jo želijo uvesti tudi v njihovem rudniku lignita. Navdušeni so bili nad odlično organizacijo dela v jami in mehanizacijo, kjer so doseženi že res lepi uspehi. Tudi samo mesto Velenje jim je zelo ugajalo. Med bivanjem so stanovali v provizorijih. Ob zaključku so priredili prijeten ploslovljni večer.

Ing. Kovačič Tone

KDO JE OSVOJIL NASLOV MOJSTRA SLOVENSKE TEŽKE ATLETIKE?

Mednarodna revija rokoborcev in dvigalcev uteži

V nedeljo so si Velenjčani lahko ogledali veliko mednarodno revijo izbranih poljskih, švicarskih, avstrijskih in slovenskih rokoborcev in dvigalcev uteži. Slovenci so nastopali v konkurenci z gosti za naslov »mojstra slovenske težke atletike«. Vse nastopajoče sta pozdravila predsednik TAZS Dušan Lajovic in predsednik ObLO Šoštanj inž. Mali Ludvik. Najprej so se med seboj pomerili rokoborci, od katerih je edino Rudi Pintarič — ŽTAK Maribor

osvojil naslov mojstra slovenske težke atletike. Med dvigalci uteži pa ni ta častni naslov nobenemu uspelo osvojiti. Nekateri mečejo krivdo na novo rusko ročko, drugi spet na slabo formo in razpoložnje itd. Vsekakor pa smo imeli Velenjčani priliko videti prav lepe dvige. Med nastopajočimi je bil tudi domačin Ignac Salej.

Nekaj več o tem mednarodnem srečanju in o vtisih našega Saleja pa boste lahko prebrali v naslednji številki.

Rudar

Stev. 22 — 22. decembra 1962

Čudni odnosi

Pokopališče je kraj, kamor poglagamo k zadnjemu počitku ljudi, ki so pomrli. Tam je komuna, kjer so vsi ljudje pod zemljo enakopravni, kljub temu, da postavlja svoji umrlih na zunaj vsakovrstna obeležja na grobovih. Ta naj bi pokazala nekakšno večjo pomembnost rajnega, bodisi premoženjsko ali pa priznanje za izvršene zasluge v življenju. Ko stopimo na pokopališče, nas nehoti zajame občutek, da bomo spadali tudi mi tja, občutek spoštovanja in resnobe. Lepe rože na grobovih, kakor tudi lepo urejeni grobovi nam povedo, kakšni so bili odnosi svojcev do umrlega, ko je bil še živ. Ob zapuščenih grobovih se večkrat človek poglubi in nič kaj prijetno razmišljanje.

Vsa zunanja ureditev groba in vse kar se nahaja na njem je last mrtvega, ker so mu to svojci darovali iz hvaležnosti v spomin. Vsako odtujevanje teh predmetov od groba ali pa uničevanje istega se smatra za onečaščenje ali skrunjenje.

To bi nam moralo biti vedno jasno, po mnogim ni. Na pokopališču imimo pokopane tu-

di bivše borce NOV in talce, kateri so bili ustreljeni pri nas v Velenju. Ti ljudje so za nas ne-sebično darovali svoja mlada življenja, to je žrtvovali sami sebe za naše boljše življenje. Prav iz globine srca bi jim morali biti mi vsi hvaležni, predvsem pa naša mladina, ki že v polni meri zaživlja novo življenje, to je življenje za katerega so se padli in postreljeni žrtvovali, življenje katerega se še živenci starejši ljudje niti predstavljati niso znali v svoji mladosti.

Kaj pa je dejansko s temi grobovi? Kdo izmed nas je tem junakom že položil šopek cvetic na grob iz osebne hvaležnosti in v znak priznanja? Malo kdo bo na to vprašanje odgovoril pritrilno. Vendar so kljub temu grobovi polni cvetja za kar skrbi mestni odbor ZB.

Sedaj pa pogledajmo to še z druge strani. Kakšen odnos imajo nekateri Velenjčani do teh grobov ter kako bi isti izgledali na našem pokopališču? Posajene rože kradejo in jih posajajo na druge grobove ali pa okrog svojih stanovanj. Betonske ploščice s

katerimi so bili grobovi, odnosno spomeniki obloženi, so izginile. Sami grobovi oziroma spomeniki so pa za premnoge prostor za odlaganje smeti. Celo pesek na stezicah okoli grobov je pokraden. Ni nam prijetno, če na pokopališču najdemo trope kokoši, ki brskajo po grobovih in si iščejo hrane.

Takšna je situacija in ta nam niti niti najmanj v ponos. Zavedati se moramo, da so temelji naše socialistične družbe zlasti na človeških žrtvah in tega ne smemo pozabiti. Ponosno se dviga in razvija naše Novo Velenje in vsak od nas s ponosom pove tujim obiskovalcem, da tukaj živi in dela. Ti tuji obiskovalci pa večkrat vprašajo za naša grobišča in spomenike, ter jih obiskujejo. Kaj bi ti ljudje rekli, če bi bili grobovi takšni, tako zanemarjeni, kot si mogoče nekateri želijo. Mestni odbor Zveze borcev je vso to problematiko na svoji seji obravnaval in sprejel sklep, da bo vse tiste, kateri na kakršni koli način skrunijo te grobove kazensko preganjal. Ker pa je dolžnost nas vseh bdeti nad temi grobovi, naproša odbor, da mu pomagata razkrinkati krivce, ki bodo prejeli svojo zasluženo kazen.

Lepo urejeni domovi, krasno novo mesto v katerem živimo, ravno tako lepo urejena bližnja

okolica, vse to nam narekuje, da bodo tudi naša grobišča in spomeniki tako urejeni, da nas ne bo sram pokazati jih tujim obiskovalcem, kateri se zanimajo koliko žrtev je dal ta kraj med borbo. S ponosom pokažimo vsem ljudem, da je tudi ta kraj plačal svoj krvni davek za to kar danes okrog sebe vidimo in imamo.

Ob Dnevu mrtvih je k ureditvi grobov priskočilo na pomoč Komunalno podjetje Velenje, katero nam je velikodušno pomagalo z delom in materialom, za kar se temu kolektivu iskreno zahvaljujemo. Na pobudo direktorja tega podjetja bomo v naslednjem letu prekopali vse borce, ki počivajo raztreseni po pokopališču v skupen grob in primerno temu uredili okolico. Seveda bo vse to povezano z izdatki, kateri pa ne bodo ne vem kako visoki. Upamo, da nam bodo naši delovni kolektivi pri tej humani akciji priskočili na pomoč.

Tudi učiteljstvo in učenci naših osemletk so počastili na Dan mrtvih spomin na naše padle borce z lepimi programi, svečkami in cvetjem. Hvala jim v imenu tistih, katerim je bilo to namenjeno. Tako je prav, dragi mladi tovariši. Prosimo pa vas, da se s cvetjem tudi med letom večkrat spomnite padlih borcev in talcev.

Nepričakovano ugodne snežne razmere so omogočile v tej sezoni že 29. novembra prvo tekmovanje v skokih, ki je bilo izvedeno v počastitev dneva republike pod pokroviteljstvom SZDLJ občine Šoštanj na 45 m skakalnici v Velenju. Ker je uspelo pridobiti za udeležbo na tem tekmovanju še naše najboljše skakalce, ki so bili zbrani na treningu v Ljubljani, je prireditev še prav posebno pridobila na kvaliteti. Tudi vreme tokrat ni nagajalo, pa četudi ni bilo najlepše in je tako omogočilo brezhibno izvedbo tekmovanja.

Z ozirom na dejstvo, da je bilo to prvo tekmovanje na snegu v letošnji sezoni, je sodniški zbor odločil, da izvršijo tekmovalci najprej en poiskusni skok brez ocenitve in nato 3 skoke v konkurenci, od katerih se štejeta v plasma dva najboljša.

Točno ob 14. uri je tov. Damjan Brvar v imenu SZDLJ občine Šoštanj otvoril tekmovanje. Okoli 2.000 gledalcev, predvsem mladine, pa je s zanimanjem pričakovalo prve skoke. Najprej so se zvrstili mladinci, med katerimi se je odlikoval Smolej Stanko iz Javornika pri Jesenicah. Nato je sledilo 24 članov, med katerimi je bilo tudi 5 Velenjčanov. Najboljše tekmovalci so imeli bolj visoke startne številke in je za njihove skoke vladalo posebno zanimanje. Lepi skoki Nachtigala, Zajca, Eržena, Kropivška in pa Omana so bili nagrajeni s aplavzom. Jemcu pa nikakor ni šlo tako »od nog« kakor je on hotel in je publika pričakovala. Posebna smola pa se je držala sicer odličnega Oto Giacomellija, ki si je pri padcu zlomil smuč in je moral odstopiti. Zato pa je bila borba za prvo mesto tem bolj zanimiva. Najlepši v letu je bil Koprivšek, vendar je slabo doskočil in s tem poslabšal oceno in daljavo tako, da je v tej ostru konku-

renci za prvo mesto izpadel. Lepi in dolgi so bili skoki Eržena in Zajca. Vendar so v celoti napravili najlepši vtis skoki Oman Mira. Posebno zadnji skok je bil izveden z odličnim odzivom, lepim predklonom in sijajnim doskokom, poleg tega pa še z rekordno daljavo dneva 42 m. Ni čudno, da so mu vsi sodniki prisodili visoko oceno 17,4 oziroma 18 točk! S tem je imel zmago že takorekoč v žepu.

Tudi z nastopom velenjskih tekmovalcev smo lahko bili prav zadovoljni. Špiegel Karl pri mladincih, Hladin Milan, Svener Maks, Majdak Karel in Zohar Stefan so za začetek sezone pokazali kar zadovoljivo formo, sigurnost in daljave. Posebej je treba omeniti Bizjak Draga, ki je šele dopoldne izvedel prvi skok na snegu v tej sezoni, popoldne pa je v tako močni konkurenci kot najboljši Velenjčan zasedel 9. mesto! Tudi tekmovalce iz Kisovca pri Zagorju in Vranskega je treba pohvaliti za njihovo prizadevnost in pogum, da so se takorekoč brez treninga upali nastopiti na takšni prireditvi.

Ob 17. uri je bila v hotelu »Paka« svečana razglasitev rezultatov in razdelitev diplom ter nagrad. Ob tej priliki so delegati smučarske zveze Slovenije izjavi-

li, da je tekmovanje v celoti uspelo in da odhajajo oni in tekmovalci iz Velenja z najlepšimi vtisi.

Prireditelj pa upa, da je bila tudi velenjska publika zadovoljna in da si v bodoče še želi podobnih prireditev.

Tehnični rezultati:

Člani:

1. Oman Miro, Enotnost Ljubljana 224,5 točk (41,5, 42 m);
2. Eržen Peter, Enotnost Ljubljana 218 točk (41,5, 41,5 m);
3. Jemc Božo, Bled 214,7 točk (40, 41,5 m);
4. Zajc Ludvik, Jesenice, 214,1 točk (41, 41,5 m);
5. Koprivšek Marjan, Enotnost Ljubljana, 210,9 točk (40,5, 40,5 m);
6. Nachtigal Andrej, Enotnost Ljubljana, 200,7 točk (38,5, 38,5 m);
7. Brilej Janez, Enotnost Ljubljana, 196,8 točk (38, 38,5 m);
8. Vidovič Edo, Enotnost Ljubljana, 194,2 točk (38, 39 m);
9. Bizjak Drago, Velenje, 174,5 točk (36,5, 36,5 m);
10. Oman Angelo, Enotnost Ljubljana, 174,5 točk (36, 37 m);
11. Silvester Vlado, ZSK Ljubljana, 172,3 točk (37, 36 m);
12. Bantan Danilo, Kisovec, 164,0 točk (35, 35 m);
13. Hladin Milan, Velenje, 158,6 točk (34,5, 34,5 m);

ŠPORT

Prvo tekmovanje v skokih v letošnji zimski sezoni

14. Svener Maks, Velenje, 150,5 točk (33, 34,5 m);
15. Tominc Andrej, Enotnost Ljubljana, 145,9 točk (32,5, 32,5 m);
16. Majdak Karel, Velenje, 137,8 točk (32, 33 m);
17. Kos Jože, Kisovec, 137,0 točk (33, 33 m);
18. Cirman Janez, Enotnost Ljubljana, 135,5 točk (35 p, 35 m);
19. Zohar Stefan, Velenje, 134,0 točk (31,5, 32 m);
20. Križaj Tomaž, Enotnost Ljubljana, 133,4 točk (35 p, 33,5 m);
21. Majdič Ferdo, Kisovec, 121,8 točk (29, 28 m);
22. Samar Janez, Jesenice, 110,4 točk (35,5 p, 36 p);
23. Pusovnik Jože, Vransko, 105,0 točk (26,5, 27 m);

Mladinci:

1. Smolej Stanko, Javornik, 213,0 točk (37,5, 40 m);
2. Dolžan Janez, Mojstrana, 195,5 točk (35,5, 36,5 m);
3. Rozina Janez, Kisovec, 174,4 točk (35, 35,5 m);
4. Špiegel Karl, Velenje, 123,6 točk (32,5, 32 p). Ing. Jevšenak

PRVI VTISI

(Nadaljevanje s 4. strani)

ščih, smo dali vseh 10 čelad na poizkušnjo rudarjem. Seveda, kot pri vsaki stvari, je tudi pri tej noviteti v začetku mnogo negotovanja in ugovorov ter seveda odgovorne odgovor. Nekateri se pritožujejo nad robom na tilniku, ki je res nekoliko preoster, kar se bo pa dalo odpraviti. Drugi spet zdihujejo, da jih pri nošnji boli glava itd. Nekaj pa jih je čelade prav pohvalilo.

Sem mnenja, da so te čelade, kar se tiče higieničnosti, trpežnosti in trdnosti najboljše, kar smo jih imeli do sedaj. Nadaljnja uporaba in nabava teh čelad pa je seveda odvisna od tistih, ki jih bodo uporabljali — od rudarjev samih. Ing. Selevšek

»Naj živi naša partizanska vojska! Naj živi Rdeča armada in njen komandant tov. Stalin!«

Tovariš komisar je končal, aktivisti so mu narahlo ploskali, potem pa je četa dala nahrbtnike na svoja ramena, se poslovila s svojim borbenim pozdravom »Smrt fašizmu — svoboda narodu« in se v koloni počasi spustila po bregu navzdol. Tudi ostali tovariši so se poslovili in odšli vsak proti svojemu domu.

V.

Bližala se je jesen 1941. Skoro vsak teden so se po par dni v Ravniku pri Lojzetu zadržali ilegalni politični delavci. Za hrano ter njihovo varnost sta skrbela tudi Jože in Pepe. Center vsega političnega dela za Bloško planoto je bil prenesen iz Hudega vrha v Ravnik. Vsi ljudje v okolici so vedeli, da je postal Ravnik središče dela osvobodilne fronte za ta okoliš. O tem središču dela je dobro vedel tudi župnik Hren, zato se je po gostilnah razburjal in povdarjal, da je za Bloško planoto najbolj nevarna vas Ravnik, ker je tam center komunizma. Dejal je: »Ta center komunizma, ki je v Ravniku, bodo morali Italijani ob prvi priliki

razbiti, da ne okuži še ostale kraje. Sicer imamo v Ravniku nekaj naših ljudi, ki dobro zasledujejo kaj se dogaja v tem gnezdu. Za enkrat bomo skušali odvrniti ljudi, da ne bodo sodelovali z njimi. Če bomo slutili, da nam vse to postaja nevarno, bo treba temeljito udariti in pozapreti vse tiste navčne, ki so nasedli komunistični propagandi.«

Župnik Hren se je zelo motil v tem, ker je mislil, da bo s tem odvrnil ljudi, da ne bodo sodelovali z osvobodilno fronto. Njegovi privrženci so sicer veliko slišali in tudi sami videli oziroma občutili, kako si OF utira pot med vse poštene in pozitivno misleče ljudi, med take, ki so sovražili okupatorja. Župnik Hren je smatral, da bo nekaj teh ljudi lahko odvrnil od OF, ko bo med nje poslal svoje klerikalne politične delavce. Da bi bilo delo bolj efikasno in uspešno, je zaprosil za politično pomoč. Klerikalno vodstvo iz Ljubljane mu je poslalo tri zagrizene klerikalce — domačine. Dva brata Oražem iz Runarskega — eden duhovnik, drugi študent v semenišču — in enega študenta iz vasi Kramplje, po imenu Cimperman Stane. Ti

trije so imeli sestanke v predelu Ravnika in okolice Nove vasi. Okrog Sv. Trojice, to je severni del Bloške planote pa je vodil sestanke le Hrenov podrepnik Seljak Matevž, sekirni kovač iz Lovranovega, ki je bil zvest pristaš klerikalne reakcije. Seljak Matevž je bil v pomoč dodeljen še Korošec Anton iz Zavrha.

Starje od teh so bili pozneje od NOV likvidirani kot narodni izdajalci in organizatorji »bele garde«.

Ta klerikalna družčina je sistematično in energično pristopila k političnemu delu. Bila je kot neka protiutež delu OF. Sklicevali so tajne sestanke, na katere so vabili manjše število svojih privržencev. Ti sestanki so bili samo s tistimi ljudmi, ki so bili pod

klerikalnim vplivom in ki so z vsem dotedanjim delom in zadržanjem dokazali, da so vneti pristaši klera. Na teh sestankih so na dolgo in široko govorili, da hočejo komunisti našo domovino prodati Sovjetski zvezi, patriote domovine pa uničiti. (Za patriote so smatrali klerikalce).

Strašili so ljudi, da bodo komunisti — če bi slučajno zmagali — podrli vse cerkve, pobili vse duhovnike, vsakega, ki bi veroval v boga, zaprli itd. Poudarjali so, da je zaradi tega potrebna ostra borba proti komunizmu, vse komuniste pa je treba izbrisati iz površja zemlje.

Cimperman Stane je na sestanku, ki ga je imel na Volčjem, zaupljivo povedal, da v tej borbi niso sami, da za njimi stoji močna zaveznica Anglija, ki jim daje vso moralno pomoč. Med drugim je rekel, da se sedaj Amerika in Anglija bore skupno z Rusijo proti fašizmu. Ko pa bo uničen fašizem, bosta Amerika in Anglija uničili še Rusijo.

(Se nadaljuje)

Sindikavno športno tekmovanje

Jesenski del v nogometu je končan.

Letošnje tekmovanje v nogometu med EE RLV se je pričelo v oktobru. Novost od prejšnjega načina tekmovanja (na izpadanje) je v tem, da se tekmuje po liga sistemu (vsaka EE z vsakim). Na ta način bomo uspeli, da bo res prvo mesto zavzela tista EE, ki bo najboljša.

Iz dosedanjih odigranih tekem v jesenskem delu približno sklepamo, katera moštva EE se bodo potegovala vneprej za prva mesta. To so predvsem tista moštva EE, ki zaposlujejo največ delavcev in imajo zaradi tega tudi največjo izbiro. To so el. strojni obrat, jama vzhod ter jama zapad. Ni pa rečeno, da ne pride tudi do presenečenj, saj je že v dosedanjem delu tekmovanja prišlo do tega, da so morali prepustiti točko moštva iz vrha tabele nižje plasiranim, kajti vsa ostala moštva: gradbeni obrat, avtopark, zunanji obrat, direkcija in klasirnica, so med seboj zelo izenačena po igri, pa tudi precej borbeni in znajo marsikatelega s svojo požrtvovalnostjo v igri presenetiti in odvzeti dragoceno točko.

Preseneča nas plasma klasirnice, ki po igri ne zasluži, da bi se usidrala na zadnjem mestu. Kajti poznamo te fante, da so zelo borbeni in požrtvovalni in tudi sama igra je bila zelo dobra. Nimajo pa realizatorjev, da bi si zagotovili zmago. No, upamo, da bodo v spomladanskem delu bolj uspešni in da se bodo iz zadnjega mesta povzpeli proti sredini.

Kakor sem že omenil, so moštva v sredini tabele precej izena-

čena in se zelo odlikujejo po borbenosti, katera ne popusti tudi do konca tekme. Zato zmage ne moremo predvidevati naprej, razen, če bi izvil moštvo direkcije, katero je dobilo dve točki (p. f.) in se bo moralo za spomladanski del dobro pripraviti, drugače bo uspeh na tem področju slab.

Tekmovanje v nogometu med EE je potekalo v zares športnem duhu, razen enega primera, ko se je igralec spozabil, da je na nogometnem igrišču in ne v boks ringu. Tega smo odstranili iz igrišča. Za kazen pa ne bo smel v bodoče sodelovati v nadaljnjem prvenstvu v nogometu med EE RLV.

Ponovno poudarjam, da je športno tekmovanje med EE uvedeno ravno zato, da se vsaj na tem področju zblizajo člani EE med seboj in ne ravno nasprotno. Zato bomo nedisciplinirane tovariše na igrišču obravnavali tudi na sestankih EE.

Po nepopolnem četrtem kolu kaže tabela nogometnega tekmovanja med EE RLV takole:

1. El. strojni obrat	4 4 0 0	15:1	8
2. Jama vzhod	3 2 1 0	17:4	5
3. Jama zapad	4 2 1 1	13:7	5
4. Gradbeni obrat	3 1 1 1	5:1	3
5. Avtopark	3 0 2 1	3:4	2
6. Zunanji obrat	4 1 0 3	7:16	2
7. Direkcija	3 1 0 2	3:14	2
8. Klasirnica	4 0 0 4	4:10	0

Za tekmo direkcija : jama zapad (p. f.) je še sporno in bomo morali pritožbo jame zapad proučiti.

V mesecu novembru in decembru 1962 so bili sprejeti v delovno razmerje pri RLV:

V jamo:

Vušina Aleksander, kvalificiran ključavničar; Čović Uroš, nekvalificiran kopač; Šleser Alojz, kvalificiran ključavničar; Zeleznik Ivan, nekvalificiran kopač; Beričič Franc, nekvalificiran kopač; Janžovnik Anton, kvalificiran strugar; Gutman Jože, nekvalificiran kopač; Dušič Anton, polkvalificiran kopač; Hrberšek Alojz, nekvalificiran kopač; Jeseničnik Franc, nekvalificiran kopač; Kušer Leopold, nekvalificiran kopač; Jamnišek Branko, geodet.

Na elektrostrojni obrat:

Grile Dušan, kvalificiran kopač; Devič Uroš, kvalificiran strugar.

V klasirnico:

Pečecnik Jože, nekvalificiran delavec.

Na gradbeni obrat:

Grabner Marija, nekvalificirana gradbena delavka.

V mesecu novembru in decembru so odšli iz podjetja:

Voršnik Franc, samovoljno; Stvarnik Bogomir, sporazumno; Jurjovec Franc, samovoljno; Kraljevič Milan, pogodbeno; Rozman Franc, poizkušnja; Vasle Silvester, poizkušnja; Vidic Zlatko, samovoljno; Vušič Josip, samovoljno, Jančec Ignac, pogodbeno; Butorac Ivan, sporazumno; Tomljanović Peter, pogodbeno; Dušič Martin, samovoljno; Colak Stanko, na lastno željo; Hranilović Šimun, pogodbeno; Rezo Anton, pogodbeno; Rokič Ivan, pogodbeno; Zlomislil Šimo, pogodbeno; Zlomislil Ivan, pogodbeno; Žganec Lovro, pogodbeno.

V JLA so odšli:

Kodrun Ivan, Praprotnik Vlado, Siter Karl, Kovačič Ludvik, Koprive Bogomir, Jančič Adolf, Rezo Stanko.

V pokoj so odšli:

Ocepek Anton, Gajšek Jakob, invalidsko upokojen.

Rehabilitacija:

Rajšter Ivan in Novinšek Rudolf.

PREKLIC

Košan Slavko, stanujoč v Velenju, Celjska 42, zaposlen pri RLV — matična številka 54, preklicujem veljavnost polovične karte za deputatni premog.

PREKLIC

Smage Alojz, stanujoč v Kersnikovi ulici 6, Velenje, zaposlen pri RLV — matična številka 77, preklicujem veljavnost plačilnega kartončka (za dviganje plač).

»RUDAR«, glasilo delovnega kolektiva RLV — Urejuje uredniški odbor — Glavni urednik Jože Tekavec — Tehnični urednik Pavla Zargaj — Ostali člani: Franc Pristovšek, Alojz ing. Diaci, Marjan Sušteršič, Ivan Drev in Vinko Smajs — Izhaja dvakrat mesečno — Tisk Časopisnega podjetja »Celjski tisk« Celje — Cena 20 din

